

РЕШЕНИЕ

№ 7161

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 03.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **8056** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал. 2 Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. В., гражданин на А. срещу Решение № 552/27.07.2012г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон, като навежда доводи, че неправилно административния орган е приел, че по отношение на жалбоподателя не са налице е основание за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Иска се от съда да отмени оспореното решение.

Ответната страна – Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, чрез юрисконсулт К., оспорва жалбата и изразява становище за законосъобразност на оспорения административен акт.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е образувано по последваща молба рег.№ 8758/18.08.2010г. до ДАБ при МС, с която М. В. е [дата на раждане] в [населено място], гражданин на А., религия – християнин, женен, е поискал предоставяне на бежански и хуманитарен статут. На същата дата молителят е бил регистриран.

От доказателствата, приложени по делото с административната преписка се установява, че за първи път чужденецът е подал молба вх. № 2048 от 17.05.2002 година за предоставяне на статут. С Решение № 6178 от 23.07.2002 година председателят на ДАБ е отказал да му предостави статут на бежанец. Жалбата срещу това решение била отхвърлена с решение № 1004 от 06.02.2003 година, постановено от Върховния административен съд, III отделение (ВАС), по адм д. № 9982/2002 година, влязло в сила на 27.06.2003 година.

С молба от 08.12.2003 година, отправена до властите на Р. Б. и входирана в ДАБ, В. е поискал религиозно убежище и хуманитарен статут. С решение № 1093 от 09.12.2003 година, постановено по повод тази молба, ИО отказал на В. предоставянето на хуманитарен статут. Жалбата срещу това решение била отхвърлена със съдебно решение от 03.02.2004 година, постановено по адм. д. № 4314/2003 година на Софийския градски съд.

С Решение № 325 от 15.03.2007 година председателят на ДАБ е прекратил производството за предоставяне на статут на бежанец на В.. Жалбата срещу него е била отхвърлена със съдебно решение № 10814 от 22.12.2004 година, постановено от ВАС, III-то отделение по адм. д. № 4886 по описа за 2004 година, като последното е било оставено в сила от петчленен състав на ВАС със съдебно решение № 4091 от 09.05.2005 година.

С молба рег. № 8758 от 05.11.2007 година по описа на ДАБ В. е поискал приемането му в Б. за бежанец. Върху молбата е била поставена резолюция от 05.11.2007 година „за регистрация“. Подадена е и молба от чужденеца рег. № 8758 от 27.11.2007 година на ДАБ, с която лицето иска от властите в Р. Б. религиозно убежище. С решение № УП- 151/ 28.11.2007 година интервюиращ орган при ДАБ е отхвърлил молба с вх. № 3902 от 27.11.2007 година за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Произнасяне по молбата на В. от 05.11.2007 година в решението не се съдържа. По жалба на лицето с решение от 11.04.2008 г. по адм.д. № 6116/2007 г. на Административен съд София град решение № УП- 151/ 28.11.2007 г. е обявено за нищожно и преписката по молба рег. № 8758 от 05.11.2007 г. е изпратена на компетентния орган – Председателя на ДАБ, а тази по молба рег. № 8758 от 27.11.2007 г. на Президента на Р. Б.. С решение № 283/18.06.2008 г. Председателят на ДАБ е прекратил на основание чл. 78 ЗУБ производството, образувано в изпълнение на съдебното решение от 11.04.2008 г., постановено от АССГ. Жалбата на чужденеца срещу този акт е отхвърлена с решение от 08.10.2008 г. по адм.д. № 4533/2008 г. на АССГ.

С молба рег. № УП 8758/18.08.2010 г. по описа на ДАБ М. В. отново е поискал предоставяне на хуманитарен статут в Р. Б..

С чужденеца е проведено интервю на 07.03.2011 г., когато той е заявил, че не може да си намери работа в А., както и че изповядваната от него религия – “Свидетели на Й.” се преследва от властите. Посочва, че няма нови обстоятелства относно личността му и държавата по произход.

В хода на административното производство е поискано и е получено становище рег. № Т-3914/14.12.2010 г. на основание чл. 58, ал. 7 от ЗУБ от ДАНС, с което е заявено,

че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето. С оспореното в настоящото производство решение № 552/27.07.2012г. Председателя на ДАБ е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, като е приел, че по отношение на чужденеца не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ. При провеждане на административното производство не са установени новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата на произход. Въз основа на изложеното по време на интервюто, ответникът е приел, че изложените факти не са новонастъпили по смисъла на ЗУБ, във връзка с което е формулиран извод за явна неоснователност на молбата

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, както и доказателствата, представени от жалбоподателя в съдебно заседание.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението е връчено на жалбоподателя на 17.08.2012г., а жалбата до АССГ, чрез административния орган е депозирана на 22.08.2012г. т.е. в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и следователно е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Видно от материалите по делото, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, се основава единствено на твърдените от жалбоподателя факти относно причините, свързани с изповядваната от него религия „Свидетелите на Й.“, както и отчасти на посочените икономически и семейно – битови проблеми.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение, председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

На основание чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживее по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживее. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Правилно е приел административния орган, че сочената от В. причина за напускане на А. респ. за търсената закрила, а именно членството му в „Свидетели на Й.“ е мотив, който е преклудирал с влезлите в сила откази, постановени по предходни молбе и

потвърдени с решения от съда.

Останалите посочени от жалбоподателя съображения изложени през неговата призма, касателно икономически и семейно – битови проблеми също не са от кръга на предпоставките за даване на търсената от В. закрила, предвидени в приложното поле на националния закон и на Женевската конвенция.

Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че той е жалбоподателят е бил принуден да отпътува от А. поради реална опасност от тежки посегателства.

Предвид горното, изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не са обусловени от страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9 от ЗУБ, поради което председателя на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Следва да се отбележи още, че по отношение на В. не са налице и предпоставките по чл.8 , ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, тъй като същият не е заявил член от семейството му да има предоставен статут в Р. Б.. Нещо повече по молбите за статут подадени от съпругата на жалбоподателя и неговите две деца са налице влезли в сила административни откази по ЗУБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I–во отделение – 7 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В., гражданин на А. срещу Решение № 552/27.07.2012г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут по реда на чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: